

Переваги членства в НАТО

НАТО – це сучасні військові стандарти: військовослужбовці користуватимуться найновішою технікою та військовим обладнанням. Кондиціонер у танку чи бронемашині – вимога НАТО.

Членство в НАТО – прямий шлях до членства в ЄС.

НАТО – це відсутність «дідівщини» у Збройних Силах.

Сучасне і комфортабельне житло для військових – вимога НАТО.

НАТО – це інвестиційна привабливість країни.

НАТО – це відмінне високоякісне харчування солдатів у Збройних Силах.

НАТО – це гарантія нашої безпеки. Агресія, спрямована на одного з членів Альянсу, вважається нападом на всі 29 держав.

Коллективна безпека дешевша, ніж індивідуальна. Громадяни України сплачуватимуть менші податки на утримання вітчизняних Збройних Сил.

Рішення в НАТО ухвалюються консенсусом, тому ми зможемо блокувати ті пропозиції, які не відповідають інтересам України.

НАТО не вимагає розміщення своїх баз на території України. Після набуття членства в Альянсі українські військові бази стануть базами НАТО.

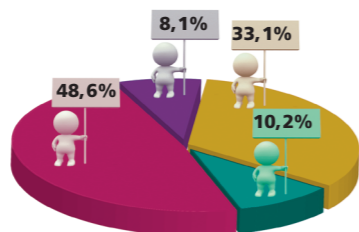

Перехід на стандарти НАТО допоможе українській військовій промисловості розширити ринки збуту техніки за рахунок членів Альянсу.

Пострадянські та постсоціалістичні країни – члени НАТО досі використовують радянські зразки озброєнь і військової техніки, яку продовжують випускати наші заводи.

Рівень підтримки НАТО серед киян

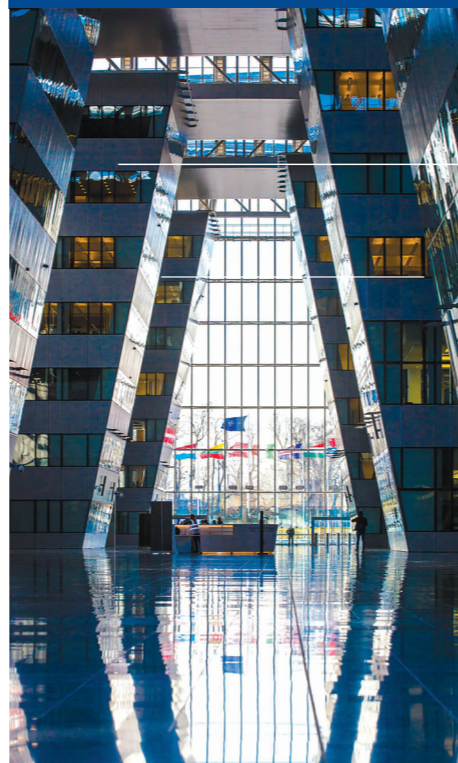

■ Важко відповісти
■ Зовсім/здебільшого не згоден
■ І так, і ні
■ Повністю/здебільшого згоден

Дані: НДІРОМ
Станом на квітень-липень 2018 р.

НАТО – це міжурядова організація, політико-безпековий союз, об'єднаний спільною системою цінностей, до яких належать:

- демократія,
- свобода,
- верховенство права,
- вирішення спорів мирним шляхом,
- ринкова економіка.

Чи знаєте ви, що завдяки НАТО в Україні:

з'являються центри реабілітації військових із новітнім обладнанням, де медичних працівників за міжнародними стандартами навчають допомагати відновлюватися учасникам бойових дій на Сході країни, а сім'ї ветеранів мають змогу пройти психологічну реабілітацію;

фінансується українська наука, наприклад, Київський політехнічний університет на грантові кошти розробив надсучасний міношукач;

допомагають колишнім військовим перекваліфікуватися, отримати додаткову освіту – для того, щоб знайти нову цивільну роботу після завершення служби;

допомагають у ліквідації радіоактивних відходів.

Департамент суспільних комунікацій КМДА
01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 50-Б, тел. (044) 235-07-00
dsk.kyivcity.gov.ua facebook.com/dsk.kievcity.gov.ua

ЧОМУ НАТО

НАТО (NATO – North Atlantic Treaty Organization) – Організація Північноатлантичного договору – міжнародна організація, створена 4 квітня 1949 року для колективної оборони країн Західної Європи та Північної Америки.

Сьогодні членами НАТО є 29 країн:

Албанія, Бельгія, Велика Британія, Греція, Данія, Ісландія, Іспанія, Італія, Канада, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, Польща, Португалія, Сполучені Штати Америки, Туреччина, Угорщина, Франція, Чехія, Литва, Латвія, Естонія, Румунія, Болгарія, Словаччина, Словенія, Хорватія і Чорногорія.

Розвінчуємо міфи про НАТО

Міф 1. У разі вступу України до НАТО Росія почне воювати

Росія розпочала війну проти України у 2014 році. І це війна із застосуванням російських збройних сил на Сході України. Якщо говорити про гібридну війну, то вона настала значно раніше – підтвердженням цього є газові й торговельні непорозуміння між двома сусідніми країнами. НАТО вкрай негативно сприймається керівництвом Російської Федерації. Таке ставлення історично обумовлене ще з часів холодної війни, і сьогодні РФ пропагує думку, що Альянс нібито має намір атакувати державу.

Міф 2. Вступ до НАТО може втягнути Україну у військові дії, і наші хлопці воюватимуть по всьому світу

Якщо йдеться про військові операції Альянсу, то керівництво кожної держави – члена НАТО вирішує, чи братимуть у них участь її збройні сили. Якщо вступ відбудеться, ми самі вирішуватимемо, чи відправляти наших військових до зони бойових дій. Важливо те, що всі рішення в Організації ухвалюються на основі консенсусу – загальної згоди. Переговори тривають, доки всі країни – члени Альянсу не знайдуть спільної мови. Якщо рішення не підтримає хоча б одна з них – питання не може бути ухваленим. Але якщо на одну із країн-натовців здійснить напад, це автоматично означає, що агресія скоєна проти всіх інших. У такому разі кожна держава – член Альянсу зобов'язана політично чи військово виступити на захист. Всі країни мають абсолютну однакові статус, права і відповідальність. Тому думати, що воювати за всіх змушені війська певної країни, наприклад України, немає жодних підстав.

Міф 3. Нейтралітет – найкращий захист, і Україна має бути позаблоковою державою

Позаблоковий статус України був зазначений в Декларації про державний суверенітет, ухвалений Верховною Радою УРСР 1990 року. Тоді йшлося про наміри стати нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках та дотримується без'ядерної політики – тобто не приймає, не виготовляє і не володіє ядерною зброєю. У Конституції України згадок про нейтралітет чи позаблоковий статус немає. У Основному Законі підкреслено, що зовнішньополітична діяльність країни має бути спрямована на забезпечення її національних інтересів та безпеки за допомогою мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства. Наразі Верховна Рада працює над змінами до Конституції щодо стратегічного курсу на повноправне членство в Альянсі та Європейському Союзі. Якщо ці зміни будуть підтримані, в преамбулі Основного Закону закріплять невідворотність європейського та євроатлантичного курсу України.

Міф 4. НАТО – це агресивний військовий блок

Таке твердження існує з часів Радянського Союзу. Учасники Варшавської угоди, яка припинила свою дію 1991 року, називали НАТО агресивним імперіалістичним військовим блоком. Хоча, якщо порівнювати, власне, Радянський Союз проводив агресивну зовнішню політику, ініціювавши багато міжнародних конфліктів. Завданням НАТО є колективна безпека та оборона, а не напад чи агресія, про що записано в основоположному документі Організації – Вашингтонському договорі 1949 року. НАТО у своїх принципах і діяльності дотримується норм ООН та діє за її мандатом.

Міф 5. Вступ до Альянсу потребує значних додаткових коштів

Кожна країна – член НАТО повинна виділяти кошти на особисту оборону. Рекомендація НАТО – приблизно 2% від валового внутрішнього продукту (ВВП), хоча так робить далеко не кожна держава. Найбільше грошей виділяють Сполучені Штати Америки, а значна частина європейських країн віддають на оборонний сегмент у середньому 1,5% від ВВП. У НАТО виходять із того, що вкладення коштів у нацбезпеку кожної країни зміцнює колективну безпеку всіх членів Організації. Відповідно до Закону «Про національну безпеку України» річний обсяг видатків на фінансування вітчизняного сектора безпеки та оборони має становити не менше 5% запланованого обсягу ВВП, з яких не менше 3% йтимуть виключно на сили оборони. Розмір видатків на оборонно-промисловий комплекс має бути не менше 0,5%. Виділяти стільки коштів наразі необхідно і через те, що Україна перебуває у стані війни. І попри такі витрати й постійний розвиток, українські Збройні Сили ще не відповідають стандартам армій більш розвинених країн, адже фінанси першочергово спрямовані на оборону. Якщо Україна увійде до Альянсу, витратити кошти на підтримання рівня вітчизняних Збройних Сил потрібно буде і надалі. Але після того як скінчиться війна на Сході, ця сума значно зменшиться, оскільки колективна безпека значно дешевша за індивідуальну.

Міф 6. У разі вступу до НАТО в Україні хазяйнуватимуть іноземці

Членство в НАТО не дає жодній країні право впливати на суверенітет та незалежність України. У кожного члена – своє законодавство і влада. На рівень Альянсу може виноситися дуже обмежений перелік питань. А на колективному рівні всі питання вирішуються за умови спільної згоди. Рішення не може бути ухвалене, якщо його заперечує хоча б одна із країн. Стосовно використання іноземного капіталу – це плюс для кожного. Україна особливо зацікавлена в іноземних інвестиціях у економічний сектор. При цьому членство в НАТО – своєрідний знак для інвесторів: вкладати кошти в цій країні безпечно. Так відбувається тому, що в процесі набуття членства у Альянсі кожна країна проводить глибокий аналіз і впроваджує зміни в політичну та економічну системи. Тож після цього стає більш стабільним і безпечним партнером.

